

ПРЕС КЛИПИНГ

2 – 3. јун 2012.

НАСЛОВИ

СИНДИКАЛНИ РАТ У СМЕДЕРЕВСКОЈ ЖЕЛЕЗАРИ (стр. 2)

ЗАВРШЕН ПРОТЕСТ НА ГЛАВНОЈ ЖЕЛЕЗНИЧКОЈ СТАНИЦИ У БЕОГРАДУ (стр. 3)

ВЕРНИ СВОМ ШЕФУ СВЕ ДОК ЈЕ ПАРА (стр. 4)

МАЛА РАДЊА ПУНА РИЗИКА (стр. 6)

ЗА КОРПУ – 90.000 ДИНАРА (стр. 7)

КАСНИ ЧАК ШЕСТ ПЛАТА (стр. 8)

ПДВ НА 22 ОДСТО (стр. 9)

НАЈВИША СТОПА НЕЗАПОСЛЕНОСТИ У ЕВРОЗОНИ ДОСАД (стр. 11)

ЖИВЕЋЕМО ЛОШИЈЕ ДА БИСМО ОПСТАЛИ (стр. 11)

ЂЕЛИЋ: ПРЕ ВЛАДЕ КОНСЕНЗУС (стр. 13)

„НЕОБУС“ БИ ПОД ОКРИЉЕ ГСП-А (стр. 15)

Синдикални рат у смедеревској Железари

АУТОР: О. Милошевић

Док радници одлазе на принудне одморе, а производња тиња, синдикалци ломе копља око сопствених интереса

Смедерево – Неизвесна ситуација у „Железари Смедерево“, само неколико дана пред затварање тендера за стратешког партнера, кулминирала је правим медијским ратом међу синдикалним лидерима. Док радници, због којих синдикати и постоје, одлазе на принудне одморе, а производња тиња, синдикалци ломе копља око сопствених интереса да задрже или ојачају позиције. Локална телевизија их је у ту сврху частила са чак два и по сата медијског простора, распоредивши их у два табора: Независни синдикат металаца, АСНС и Самостални синдикат против синдиката „Слога“.

Репрезентативни синдикални тројац фокусирао се углавном на вређање лидера „Слоге“ Жељка Веселиновића, задирући чак и у његов карактер, а кључ размирица, наводно су Веселиновићева иступања у јавности са „узнемирујућим и нетачним информацијама о фабрици“.

Први човек „Слоге“ оптужио је колеге да фабрику бране искључиво штитећи „своје скупе фотеље и привилегије“.

– Плате председника ових синдиката веће су од плате председника државе, док радници немају од чега да живе и одлазе на принудне одморе. Јасно је да из њих говори страх да не изгубе толика примања, службене аутомобиле, гориво, репрезентације, спортске игре, плаћене семинаре и радно време по сопственој мери – изјавио је Веселиновић који је директору „Железаре Смедерево“ упутио званичан захтев да објави колико синдикалци коштају државу.

– Очекујем званичне податке, а ако их не добијем, обратићу се поверенику за информације од јавног значаја, иако је то више-мање, већ позната ствар – додаје Веселиновић.

Према његовим тврдњама, председници синдиката, професионално ангажовани радници у синдикатима и повереници, пореске обвезнике Србије годишње коштају више од сто милиона динара, и то само за плате, без привилегија.

– Поред плата лидера синдиката ту су и плате 24 професионалца који су за свој нерад плаћени три пута више него што би примали радећи свој посао којег су ослобођени. Ту је и 75 повереника синдиката по погонима, а сваки од њих државу кошта око 30 хиљада динара месечно, преко редовне плате, за само

један дан синдикалних активности у недељи. У све ово нису урачунате додатне привилегије о којима ће наш синдикат посебно обавестити јавност – тврди Жељко Веселиновић.

Синдикална препуцавања озбиљно су иритирала ионако очајне раднике.

– Моја породица нема за хлеб, а они на нашој грбачи живе као лордови. Нас позивају да чистимо фабрику, а они да се возикају, путују, једу и пију о трошку државе. Ко им даје за право да проценат који се нама одбија од бедне плате за синдикат, трошкаре како хоће. Док су били Американци, то је друга ствар, приватан капитал, али ово сада кошта све нас и томе треба стати на пут – категоричан је К. Ј., радник железаре.

<http://www.politika.rs/rubrike/Drustvo/Završen-protest-na-Glavnoj-zeleznickoj-stanici-u-Beogradu.sr.html>

Завршен протест на Главној железничкој станици у Београду

ИЗВОР: БЕТА

БЕОГРАД – Око 30 неплаћених радника предузећа за чишћење и прање вагона „Нега кола” прекинуло је блокаду Главне железничке станице у Београду, те се ускоро очкује нормализација железничког саобраћаја.

То је Агенцији Бета рекао директор Медија центра „Железница Србије” Ненад Станисављевић.

„После разговора пословодства и окупљених радника који су блокирали пругу, договор је постигнут. Они су се склонили са пруга и створени су услови за несметано одвијање саобраћаја”, казао је Станисављевић.

Према његовим речима, саобраћај ће бити нормализован за око један сат.

Радници су од пет сати јутрос протестовали на Главној железничкој станици у Београду због чега су поласци међународних возова били отказани, а унутрашњи саобраћај се одвијао уз знатна кашњења.

Радници су протестовали јер им нису исплаћене плате и јер предузеће „Нега кола” није у оквиру „Железница Србије”, иако су послови заједнички за оба.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.290.html:382459-Verni-svom-sefu-sve-dok-je-para>

Верни свом шефу све док је пара

Ауторка: Биљана Стјеља

Колико су радници привржени свом предузећу и спремни да повећају продуктивност? Синдикат: Са платом мањом од 400 евра не може се ни очекивати да запослени гину за фирму

Осам сати бачено - многима кроз главу прође мисао на крају радног дана. Иако на послу потроше најмање трећину времена, све се мање радника у свом пословном окружењу осећа као код куће. И бар би двојица од тројице окренули леђа шефу само када би имали прилику да оду на боље.

Где се изгубила лојалност сопственом предузећу - питају се стручњаци из области рада широм (развијеног) света и зато готово свакодневно ничу студије које траже баш овај одговор.

Судећи по броју истраживања, оданост послу је дефинитивно запала у кризу. У готово свим анализама, рађеним на америчком и британском острвљу, закључено је да би више од 70 одсто стално запослених - иако не трагају за новим - напустило стари посао првом приликом када би добили за нијансу бољу понуду. До сличне су математике дошли и истраживачи који су пропитивали раднике на домаћем терену, али и оне у нашем најближем суседству.

Вера Кондић, психолог рада, ипак уочава специфичност српског радника у односу на колеге са развијеног Запада. Док су се они преко показали као веома агилни и одлучни у мењању радног окружења, наши су нешто другачији, не зато што су бољи људи већ зато што - мање знају.

КОЛЕГЕ И РАСТАНАК Да нису сви изгубили душу показују и истраживања која бележе да има радника који не окрећу леђа предузећу чак и када их то директно кошта. Тако није реткост да запослени остају у истој фирми за мању плату иако би могли да затраже већу у некој другој, и то само зато што не желе да се растану од колега. Ова се појава назива "социјални трошак". У тој трговини пријатељи побеђују, а Срби у овоме предњаче у односу на остале народе.

- Наши су радници пасивно лојални! Они дуго остају на истом радном месту јер су непокретни, инертни... Немају вештину да се покрену и да траже боље услове и позиције.

И док се свет све више упознаје са "младим аждајама", генерацијом рођеном у раним осамдесетим, а са биографијама од којих застаје дах, чини се да ће се таквих Србија још добро начекати. Ова "миленијумска генерација", како је ласкаво називају на енглеском говорном подручју, оперисана је од колективног духа и у потпуности негује култ личности. Мењање фирми једноставно им је као мењање чарапа, а једини бренд који пошују је - сопствено име.

- У Србији су, међутим, и млади успавани - каже Кондићева. - Они су у психолошком трансферу са старијим генерацијама и под њиховим су снажним утицајем. Зато и даље, сасвим несхватљиво, можемо чути да већина младих жели да се запосли у државној фирми.

Њој су, чини се, најлојалнији. С друге стране, предузетницима нису. Управо је овај сектор доживео највећу рецесију, па је само од 2008. до данас бар 200.000 људи остало без сталног радног места. Још толико их данас ради за минималац од 20.010 динара, а упола мање не добија никакву плату. Тако је рецесија, примећују и "Галупови" истраживачи, постала највећи непријатељ лојалности.

- У време када је просечна плата мања од 400 евра, када се посао рекламира као привилегија а не као узајамна корист и задовољство, не може се ни очекивати да радници гину за фирму - сматрају и у Савезу самосталних синдиката Србије.

- Али, пошто је веома тешко променити радно место, запослени све више трпе и остају ту где су без обзира на незадовољство.

И док се амерички и британски стручњаци још баве питањем да ли је за (не)лојалност више крив радник или послодавац и ту тезу решавају као питање да ли је старија кокошка или јаје, у Србији су дилеме другачије.

- Не мислим да је неко "крив", већ само да нове генерације имају другачија очекивања од компанија и другачије вредности. Више су усмерени ка остваривању личних циљева у каријери и уколико им компанија у којој раде то не нуди, они ће врло лако донети одлуку да пређу у другу. За разлику од ових генерација, старијима је битнија економска стабилност и социјална сигурност, па чак и осећај за колектив и опште добро - оцењује Маријана Стојановић, директорка људских ресурса за западни Балкан у компанији "Пепсико".

Она такође примећује да се међу нашим радницима и даље осећа наслеђе самоуправног система, где запослени често имају пасивни приступ:

- Многи сматрају да им је све у вези са позицијом, статусом и напредовањем у каријери дато, а не заслужено.

Стојановићева, међутим, додаје да велики број озбиљних глобалних компанија често, на појединим тржиштима, примењује стандарде који су далеко од оних који важе на развијенијим теренима. А то, изгледа, додатно боли српског радника, који проживљава вечиту транзицију. Синдикалци зато посебно истичу да смо ми научени на верност шефу, жени, држави, застави, комшији... и да леђа окрећемо само кад нас притерају у ћошак. А то се дешава управо сада.

Мала радња пуна ризика

Ауторка: Б. Стјеља

Већина од 320.000 предузетника у Србији не може да испуни све мере безбедности на радном месту. Административни трошкови за израду планова до 70.000 евра

ГОТОВО свих 320.000 власника малих предузећа о здрављу и безбедности на раду својих запослених води рачуна само - формално. Према подацима Инспектората за рад, чак 90 одсто послодаваца има потребну документацију са предвиђеним мерама заштите на раду, али им она служи само да не би добијали казне.

У Унији послодаваца Србије кажу да свакако има и немарних газда, али да је, ипак, главни разлог што власници малих и микро предузећа не воде довољно рачуна о безбедности својих радника - новац.

- Сви закони који се односе на заштиту радника су преписани из најбогатијих земаља Европске уније и зато је њихово поштовање за нас веома скупо - објашњава Драгољуб Рајић из Уније послодаваца Србије. - Само трошкови израде акта о процени ризика и план противпожарне заштите могу да се крећу од 1.500 евра за мале радње па до 70.000 евра за велике компаније. На трошкове администрације се додају и трошкови разних обука за запослене, као и неопходна опрема, што у овим условима пословања није нимало исплативо. Зато већина не може да задовољи стандарде.

ПРЕЗАУЗЕТИ ИНСПЕКТОРИ НЕПОШТОВАЊЕ прописа послодавцима није, по свему судећи, толико тешко јер услед недовољног броја инспектора до већине предузетника контрола никада и не дође. Тако на платним списковима министарстава рада и унутрашњих послова има једва 500 инспектора.

То углавном, додају у Унији, полази за руком само највећим и најодговорнијим компанијама, јер су и контроле у њима најчешће.

- Додатни је парадокс и то што инспекције рада и унутрашњих послова куцају само на врата легалних фирми, док у оне које раде на црно уопште не залазе јер та предузећа у њиховој евиденцији фактички и не постоје - додаје Рајић.

И у Инспекторату за рад кажу да су свесни да већина послодаваца изврдава законима као и да многи послодавци усвајају документе који предвиђају мере заштите само да би инспекторима замазали очи и избегли казне, које се крећу од 10.000 па до милион динара.

- Већина послодаваца има акт о процени ризика, али он није прилагођен тој фирми, већ је само преписан од неког другог послодавца - оцењује Предраг Перуничкић, директор Инспектората за рад. - Тако инспектори не могу да га казне због тога што нема овај акт већ му само наложи да у њега унесе потребне измене.

У Управи за превенцију МУП кажу да њихови инспектори не залазе тако често у мале радње јер оне спадају у такозвану трећу категорију угрожености од пожара, па се ванредне контроле спроводе само уз пријаву грађана.

- С друге стране, бар једном годишње се проверавају власници оних предузећа који се баве нафтом, хемијом, експлозивним материјалима, запаљивим гасовима... - набраја Иван Зарев, начелник ове управе.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.239.html:382365-Za-korpu---90000-dinara>

За корпу - 90.000 динара!

Аутор: М. Н. С

За основне животне потребе у другој половини ове године биће потребно бар трећину више новца него сада. Цене ће расти и до 30 одсто. "Стотка" за млеко, "хиљадарка" за прашак

ДИВЉАЊЕ курса евра, најављено повећање пореза на додату вредност, уз све чешће претње поскупљењем енергената, преломиће се на леђа грађана. За потрошачку корпу, према тренутним ценама, потребно је око 70.000 динара, а већ у другој половини године домаћинствима ће за најосновније бити неопходно за трећину више - 90.000 динара.

Без обзира на то да ли ће нова влада послушати упозорења Фискалног савета о мерама штедње, повећању пореза на потрошњу и замрзавању пензија и плата у јавном сектору, поскупљења су неминовност. Економисти тврде да ће пораст ПДВ за два до четири одсто довести до раста цена од око два одсто.

Прогнозе привредника су још драматичније. Многобројни произвођачи хране најављују знатно већа поскупљења - од 10 до чак 30 одсто. Разлог неће бити само повећање пореза, већ и поскупљење енергената које је пред нама, као и велике осцилације курса евра.

- Више није питање да ли желимо да повећамо цене, јер морамо то да урадимо - каже Марјан. С., месар из Ниша. - Евро нам је појео овог месеца сву зараду. Платили смо месо у еврима, а продајемо у динарима. Са најмањом зарадом цене би требало да оду барем 15 одсто. Килограм свињског бута без костију је сада 450 динара, а мени се никако не исплати да га продајем испод 520 динара и то по садашњем курсу. Килограм живе ваге стаје најмање два евра. То је већ 250 динара данас. Набавна цена нам је сваког дана све већа.

Млекари су због повећаних трошкова најавили поскупљења. Литар дневног млека ће, у најблажем случају, ускоро бити скупље за динар-два. Дуготрајно млеко ће достићи цену од чак 100 динара. Средства за хигијену ових месеци стално су била на новим ценовницима, а неконтролисани раст евра ће само продубити поскупљења ових производа. Уколико се тржиште не смири, за врећицу прашка од три килограма биће потребно најмање 600 динара. Скупљи детерџенти ће догурати до хиљадарке.

СВАКОДНЕВНО

ПОСКУПЉЕЊА у трговинама и на пијацама су свакодневна. Раст цена би како тврде трговци био и много већи да су новчаници пунији. Куповна моће је све скромнија, па је у корпама потрошача из дана у дан свега мање. Чак и најосновнијих намирница.

Економисти тврде да чак две трећине запослених у Србији платом може да покрије само минималну потрошачку корпу. Из касе просечне породице само на храну и пиће месечно одлази 44 одсто укупних примања, а најосновније намирнице у промету учествују са 40 одсто.

http://www.danas.rs/danasrs/drustvo/kasni_cak_sest_plata.55.html?news_id=241477

Недељник Економист у штрајку због неисплаћених зарада

Касни чак шест плата

Аутори: М. Д. М. и Бета

Београд - Београдски недељник Економист престао је редовно да излази, а редакција је ступила у штрајк, јер послодавац радницима дугује шест зарада и не плаћа порезе и доприносе, саопштила је јуче редакција Економиста.

У саопштењу се истиче да је званични власник Економист медија групе Медија интернационал група, са седиштем у САД, али да је стварни власник бивши потпредседник Владе Србије Божидар Ђелић.

Ђелић је, како је наведено, од момента куповине тадашњег Економист магазина пренео управљачка права на Драгану Јовановић.

„Редакција захтева поштовање одредбе Уговора о раду и Одлуке која обавезује послодавца да зараде исплаћује на сваких 15 дана и да нам буду исплаћене све заостале зараде“, истиче се у саопштењу.

Последња зарада запослених у том економском часопису, која у просеку износи мање од 40.000 динара, исплаћена је 8. маја 2012. и то за прву половину новембра 2011, а доприноси и порези се од друге половине априла 2011. уплаћују на минималне зараде.

„Кашњење плата и нередовно уплаћивање доприноса и пореза посебно угрожавају пет запослених породиља и трудница, које због тога не могу да остваре право на надокнаду на породилском боловању, иако се Ђелић у предизборној кампањи залагао, како је сам више пута изјављивао, за права трудница и породиља“, указала је редакција Економиста.

С друге стране, бивши потпредседник Владе Србије Божидар Ђелић није желео да коментарише оптужбе које му новинари недељника Економист стављају на терет.

Лист Правда престао да излази

Београд - Редакција Правде је угашена и јуче је изашао последњи број тог дневника, потврђено је у Правди. Оснивач листа је предузеће за новинско-издавачку делатност Правда прес, регистровано у Београду 2006. године. Сувласници Правде су Немања Стефановић са уделом од 48 одсто, Југослав Петковић је власник 47 одсто капитала, а Никола Петровић пет одсто.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/326264/PDV-na-22-odsto>

Стручњаци Фискалног савета траже

ПДВ на 22 одсто

Ауторка: Данијела Нишавић

Раст прихода државног буџета, мањи дефицит, али и скок цена, пад животног стандарда и промета у трговинама последице су повећања пореза на додатну вредност (ПДВ) са 18 на 22 одсто, што је предложио Фискални савет као једну од мера због скока јавног дуга на 50 одсто БДП-а.

Уколико би нова влада послушала сугестију Фискалног савета, први потез који би морала да повуче је пореска реформа. Пола године касније, требало би да уследи смањивање доприноса на зараде.

Две су фазе пореске реформе. Прва је повећање ПДВ и то опште стопе са 18 на 22 одсто и снижене са осам на десет одсто. Уз то, неизоставно је повећање акциза на дуванске производе и алкохолна пића, али и замрзавање плата у јавном сектору и пензија.

[Кликнути за увећање \(+\)](#)

Овим потезом, како је израчунао Фискални савет, обезбедило би се додатних 270 милиона евра пореског прихода до краја године.

Владимир Вучковић, члан Фискалног савета, независне стручне институције коју је формирала држава, каже да су при доношењу овог предлога у обзир узели и негативне ефекте.

- Са повећањем ПДВ са 18 на 22 одсто дошло би до једнократног скока цена од два процентна поена. Монетарна политика не реагује на једнократне шокове, тако да овај раст инфлације не би утицао да централна банка повећа референтну каматну стопу. Такође, то би имало утицаја и на успоравање привредног раста. Боље је да имамо и успоравање раста, него да немамо никакав раст због избијања кризе јавног дуга - каже Вучковић.

Фискални савет предложио је да нижа стопа од осам одсто остане непромењена за егзистенцијалне производе (хлеб, млеко...), да се не замрзавају минималне пензије, као и да се оснује фонд за једнократну помоћ угроженима.

Васо Лекић, сувласник “Фудленда”, каже да је на мудрости власти како да спроведе реалну економију.

- Потрошач постаје све сиромашнији, тако да је сигурно да ће повећање ПДВ-а бити удар и на кућни буџет и на стандард - истиче Лекић.

Он указује на то да ће повећање ПДВ-а са 18 на 22 одсто, курсне разлике и поскупљење горива утицати на раст цене производа од 15 до 20 одсто.

- Ипак, морамо да уђемо у озбиљну пореску реформу, као и реформу и смањење јавне администрације. Мора се повећати пореска дисциплина - истиче Васо Лекић.

Кркобабић: Пензије морају остати

Замрзавање пензија не долази у обзир, а још мање њихово смањење. Просечна пензија нешто је већа од 22.000 динара, тако да би се замрзавањем примања створио социјални геноцид јер би људи умирали од глади, што нико одговоран неће да уради, каже Јован Кркобабић, председник Партије уједињених пензионера.

Лабус: Нужно замрзавање пензија

„Нова влада ће имати мали маневарски простор за штедњу, тако да замрзавање плата и пензија неће моћи да се избегне. Мораће да дође до замрзавања, јер за неколико месеци неће бити пара у буџету. Плате и пензије јесу мале, али једноставно нећемо имати новца“, тврди економиста Мирољуб Лабус.

Највиша стопа незапослености у Еврозони досад

Извор: Срна

Земље еврозоне заблележиле су у мају највишу стопу незапослености од када постоји монетарна унија, показује истраживање европске статистичке агенције "Евростат".

Резултати, који су јуче објављени, показују да се стопа незапослености у 17 држава чланица еврозоне креће око 11 одсто и то је највиша стопа откад се у земљама које користе евро проводе статистичка истраживања те врсте.

У последњих месец дана број незапослених порастао је за више од 110.000 и сада се креће око 17,5 милиона. Највише незапослених је међу младима и лицима која траже први посао и тај број се креће од цифре 3,36 милиона.

Најтеже су погођени млади, тако да је број незапослених до 25 година увећан за 214.000 у последњих месец дана.

У Шпанији има највише незапослених, чак 24,3 одсто, а стопа младих Шпанаца који су без посла је већа од 50 одсто. На другом месту међу земљама еврозоне је Грчка са 21,7 одсто, а следе Летонија и Португалија са 15 одсто.

Најмању стопу незапослених и даље бележи Аустрија, само 3,9 одсто, затим Холандија, Луксембург и Немачка, нешто изнад пет одсто.

Подаци које је сакупио "Евростат" показују да је стопа незапослености на територији целе ЕУ у априлу порасла са 10,2 одсто на 10,3 одсто у мају. У ЕУ без посла је било око 25 милиона или 102.000 више него претходног месеца.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/326424/Zivecemo-losije--da-bismo-opstali>

Потенцијални Ефекти мера Фискалног савета

Живећемо лошије да бисмо опстали

Аутор: Зоран Луковић

Србија ове године мора да се задужи за још 2,5 милијарди евра како би финансирала дефицит и доспеле обавезе, односно главницу и камате по основу ранијих задуживања. Излаз је, према тврдњи Фискалног савета, у штедњи, смањењу свих трошкова и изменама пореског система.

Ако се не заустави садашње трошење, нове кредите без којих Србија не може нећемо добити, а без њих држави прети колапс.

- Пара за оволико трошење једноставно нема, минус у буџету је огроман и изнад могућности и прети криза јавног дуга. Приоритет будуће владе је реструктурирање целокупног јавног сектора - сматра др Бошко Мијатовић, уз констатацију да „према поузданим информацијама, држава обуставља плаћање добављачима јер нема новца”.

Економисти су потпуно сагласни да се нешто, прво брзо а после осмишљено и стратешки, мора предузети.

Истина је, наш ПДВ је међу најнижима у Европи, у Хрватској је 25 а Мађарској 27 одсто, али је чињеница да су приходи по основу тог пореза реално нижи за 8,8 одсто у јануару 2012. године у односу на јануар 2011. године. То показује да привреда тешко ради и да ће сваки додатни намет донети још веће проблеме и вероватно повећање сиве пословне зоне. Међутим, ако се настави садашњи тренд, крајњи резултат је још неповољнији, а све скупа би могло да стигне до „грчког сценарија”.

Предлог да се практично одмах смање пензије и зараде који су дали неки актери политичке сцене који треба да буду у влади дочекан је на нож.

- Нова влада треба да направи рачуницу да ли би било изводљиво селективно замрзавање плата и пензија, односно да се од те мере изузму пензионери и буџетски корисници који имају најнижа примања - сугерише др Стојан Стаменковић, који међутим нема дилему да су мере неминовност. Он посебно указује на важност страних инвестиција без којих економска стабилизација Србије није могућа.

Одавно је струка предлагала такво решење, а то, опет, изискује промену пореског система. Нове инвестиције и мањи порези и доприноси по основу рада могу да зауставе увећање незапослености и за неку годину окрену процес ка плусу. Да би се то учинило, мора се узети кроз порез на другој страни. На дуги рок, темељне реформе пензијског и пореског система које су до сада упорно избегаване јесу неминовност. Стручне анализе говоре да треба знатно више оптеретити имовину и увести „синтетички порез на доходак”. На кратак рок, држава најбрже до новца долази кроз ПДВ. Сваки проценат повећања ПДВ-а, то је рачуница, доноси држави приход око 0,7 одсто бруто домаћег производа.

Бонитет у предузећима

Упркос устаљеном мишљењу да јавна предузећа послују са великим губицима, скоро две трећине (61 одсто) јавних предузећа у Србији је способно да благовремено измирује своје финансијске обавезе. То је показала је анализа о бонитетној способности привредних друштава у Србији коју је урадио АПР..

Применом краткорочних мера Фискалног савета који признаје да ће стандард привремено још пасти зауставио би се раст јавног дуга, а у 2013. би почео да пада. Дуг би се у 2016. години, уз минус у каси државе на нули, спустио на око 48 одсто бруто домаћег производа, а испод законског ограничења од 45 одсто пао би тек 2017. или 2018. године. Економисти су уверени да примена мера јесте тешка, али да без тога идемо у још гору ситуацију.

Akter

<http://akter.co.rs/25-politika/5862-eli-pre-vlade-konsezus.html>

ЂЕЛИЋ: ПРЕ ВЛАДЕ КОНСЕЗУС

ИЗВОР: ТАНЈУГ

Члан ДС-а Божидар Ђелић сматра да је неопходно да се постигне консензус странака, синдиката и међународних партнера о економских питањима пре формирања владе

Ђелић је у интервјуу Тањугу рекао да иако нема извесности да ће ДС формирати владу, та странке не бежи од одговорности коју су јој грађани поверили на изборима и коју је спремна да понесе уколико сви партнери буду спремни да деле и добро и зло.

„Свима је јасно да се не отимају баш странке да буду стожер будуће коалиције. Ми не бежимо од одговорности, али и немамо чаробни штапић. Не можемо и нећемо дозволити да на јесен неки партнери, било политички или социјални или међународна заједница ођеданпут открију да је ситуација тешка и крену са уценама ка ДС и нашем председнику. Веома је битно да грађани, политичке странке, социјални партнери (синдикати и послодавци) и међународна заједница поделе са нама анализу ситуације и самим тим преузму свој део одговорности за период до краја 2013. године“, рекао је Ђелић.

Он је додао да је Србији потребно да се, слично земљама које су најбоље прошле кроз кризу попут Немачке, направи социјални договор око изазова другог удара економске кризе, да се зна како ће се делити терет кризе и да се обезбеди да најзаштићенији буду они који су најугроженији.

На бази таквог социјалног и политичког договора, сматра Ђелић, Србија ће бити у много снажнијој позицији да тражи подршку међународне заједнице, а пре свега ЕУ и ММФ-а. "Они ће под много повољнијим околностима за нас подржати један такав консензус са условима који ће бити прихватљивији, роковима који ће бити реалнији и бољом заштитом за најугроженије, него да чекамо да се догађаји једноставно десе и да будемо у много неповољнијој ситуацији, када би неко можда покушао да успостави једну врсту туторства над нашом земљом“, нагласио је Ђелић.

Ђелић је рекао да ДС, као државотворна странка и сада, иако нема гаранција да ће формирати владу, контактира са свим релевантним чиниоцима, у покушају да обезбеди грађанима и привреди стабилну већину, социјални договор и међународну подршку која би могла да омогући добро функционисање владе под отежаним околностима. „Само под тим условима ћемо бити у стању да радимо на ваљан начин и у интересу наших грађана“, нагласио је Ђелић.

Говорећи о мерама које би влада предвођена демократама требало да спроведе, Ђелић је нагласио да ће оне пре свега ићи на терет државе, оних који раде унутар државе и са државом, а не на терет грађана који су и оптерећени кризом више немају шта да уштеде.

Он је навео да је на првом месту ребеланс буџета до лета, који би обезбедио да тренутни ниво дефицита буде сведен на праву меру и истовремено најавио низ мера. "Тврдим да је могуће уштедети доста новца а да то не буде на терету огромне већине нашег народа", оценио је Ђелић и истакао да треба почети са специфичним мерама, које неће решити целокупни фискални јаз, али су веома битне као симбол.

У том смислу он је предложио да се забране путовања делегација из Србије у иностранство које би имала више од два или три члана, да са изузетком председника и премијера, ниједан државни функционер, члан јавног предузећа или агенције не одседа у хотелу који има више од три звездице, као и да се укину дневнице за путовања. "Добро знам да неки људи са мало одговорности одседају у веома луксузним хотелима. Исто тако, дневнице су често разлог да велики број људи путује и продужава боравак на терет грађана како би себи обезбедио додатне приходе. Зато предлажем да се иде на правдање реалних трошкова по изузетно строгим условима", изричит је Ђелић.

Он, истовремено, предлаже и успостављање хоризонталне и вертикалне правде у начину плаћања запослених у држави. „Имате људе који са истом квалификацијом само због тога што раде у некој агенцији уместо да примају плату од неколико стотина евра имају плате које су изнад 2.000 евра, као што имате људе у ЈП који са средњом или ниском квалификацијом примају плату која прелази и 1.000 евра нето“, наводи Ђелић и указује да су то плате које они не би могли да остваре у приватном сектору. „То значи да их имају само јер се налазе у једној монополистичкој активности, тако да нема разлога да оне буду на том нивоу. Самим тим, верујем да је могуће успоставити ту правду да за исти труд и квалификацију сви буду плаћени на исти начин и верујте иза тога стоје огромне уштеде за наше грађане“, казао је Ђелић.

Када су у питању мере на терет грађана и, конкретно, повећање ПДВ-а, Ђелић је рекао да прво треба да се провери шта је са наплатом, да се види зашто се један број предузећа ођавио из тог система, као и да ли би бољом наплатом пореза и бољом контролом у домену сиве економије, уместо повећањем ПДВ-а, могли да буду обезбеђени већи приходи. "Уколико потом повећање ПДВ-а буде неминовно, онда и само онда ће до њега доћи", рекао је Ђелић и додао да било какво повећање ПДВ од три, четири или више поена, које се помиње у извештају Фискалног савета, није прихватљиво ако симултано и као пандан не постоји и смањење трошкова радне снаге нарочито на најмање плате. „На тај начин свако повећање би било компензовано остављањем веће куповне моћи примаоцима најнижих плата“, наглашава Ђелић.

Говорећи о формирању владе која све те мере треба да спроведе, Ђелић је нагласио да она треба да буде мала и функционална, са 15 и 17 министарстава и не више од 20 чланова.

<http://www.dnevnik.rs/novi-sad/%E2%80%9Cneobus%E2%80%9D-bi-pod-okrilje-gsp>

“Необус” би под окриље ГСП-а

АУТОР: З. Делић

Представници запослених из “Необуса” и Градски одбор синдиката металаца Новог Сада предложиће у уторак на састанку с представницима покрајинске администрације и из Развојне банке Војводине да се Фабрика аутобуса “Необус” припоји Градском саобраћајном предузећу “Нови Сад”(ГСП) изјавио је председник синдиката металских радника у Новом Саду Новак Васић.

- Банкарима и покрајинској власти предложићемо да “Необус” буде у склопу Градског саобраћајног предузећа и да за градског превозника прави аутобусе. Такав пример већ постоји у Београду, где тамошње предузеће “Икарбус” ради за београдског градског превозника. Исти пример је и у Нишу где фирма “Ни Бус” ради аутобусе за тамошњег нишког превозника - објаснио је Васић. Додао је, да ће тај предлог од уторка проследити и Граду Новом Саду на разматрање.

У Градском саобраћајном предузећу јуче су рекли да ће се огластити када о томе добију писмени предлог. У “Необусу” је већ месец дана штрајк и по свој прилици следи стечај, каже Васић. Фабрика аутобуса је дужна око 4, 5 милиона евра, а јучерашња блокада рачуна износила је 220 милиона динара. “Необус” је лане произвео 60 аутобуса за познатог купца, што је највећи број аутобуса од када је предузеће 1999. године изашло из стечаја. У фабрици је запослено 220 радника, који већ осам месеци не примају плате.

“Необус” је приватизован на аукцији 2004. Фабрику је купио бизнисмен из Саудијске Арабије Мохамедали Маграби који се у домовини бави хаџи превозом и у возном парку има око 2.000 аутобуса. Већини тих аутобуса произведена је у некадашњем предузећу “Аутокаросерија”, сада “Необусу”, што је саудијског бизнисмена навело да купи новосадску фабрику аутобуса.

Међутим, он се у предузећу није појављивао, присутан је био председник Управног одбора Зоран Кијац као мањински власник. Јуче ни Кијац није био у "Необусу". Приватизација "Необуса" својевремено је сматрана једном од успешнијих.